

ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ
ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗΣ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑΣ

ΧΩΡΙΣ ΣΧΟΛΕΙΟ

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Χωρίς Σχολείο**

ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ: Έρικα Αθανασίου, Γιώτα Κ. Αλεξάνδρου,
Λήδα Βαρβαρούση, Αγγελική Βαρελλά, Άννα Βασιλειάδη,
Έλενα Λιάτου, Παναγιώτα (Άντα) Μπαλινάκου, Ελένη Κοτίνη-Τσιάλτα,
Χρυσάνθη Τσιαμπαλή, Γιολάντα Τσορώνη-Γεωργιάδη, Ελένη Χριστούλα-Πατελοδήμου
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Αναστασία Σακελλαρίου
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Φιλομήλα Βακάλη-Συρογιαννοπούλου, Λήδα Βαρβαρούση, Λιάνα
Δενεζάκη, Νίκη Λεωνίδου, Ιωάννα Μέσσα, Μυρσίνη Μπεζουργιάννη, Πωλίνα
Παπανικολάου, Γιάννης Σκουλούδης, Ντανιέλα Σταματιάδη, Ελένη Τσαλδίκη
ΕΙΚΑΣΤΙΚΟ ΕΞΟΦΥΛΛΟΥ: Λήδα Βαρβαρούση
ΜΑΚΕΤΑ ΕΞΟΦΥΛΛΟΥ: Θεοδώρα Σπυροπούλου
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Ελένη Σταυροπούλου

© Γυναικείας Λογοτεχνικής Συντροφιάς, 2021

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2021

Πρώτη έκδοση: Μάρτιος 2021

Έντυπη έκδοση ISBN 978-618-01-3657-9

Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-3658-6

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση σε 100% οικολογικό χαρτί.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

Από το 1979

Έδρα:

Τατοίου 121, 144 52 Μεταμόρφωση

Βιβλιοπωλείο:

Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα

Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Publishers since 1979

Head Office:

121, Tatoiou Str., 144 52 Metamorfossi, Greece

Bookstore:

13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Tel.: 2102804800 • fax: 2102819550

e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr • <http://blog.psychogios.gr>

ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ
ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗΣ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑΣ

ΠΡΩΤΗ ΕΚΔΟΣΗ

Η Γυναικεία Λογοτεχνική Συντροφιά (ΓΛΣ) είναι ένα μη κερδοσκοπικό σωματείο που ξεκίνησε το 1955 με σκοπό την ενίσχυση και προώθηση της παιδικής και νεανικής λογοτεχνίας, διοργανώνοντας λογοτεχνικούς διαγωνισμούς και κάνοντας συλλογικές εκδόσεις.

Ευχαριστούμε τις εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ, καθώς και όλους τους συμμετέχοντες που στήριξαν αυτή τη γλυκιά έκδοση.

Ελπίζουμε να περάσετε όμορφα μαζί μας, σε μια ημέρα «Χωρίς Σχολείο».

Αθήνα, 2021

Άννα Βασιλειάδη,

για το Διοικητικό Συμβούλιο

Επίτιμη Πρόεδρος, Αγγελική Βαρελλά

Πρόεδρος, Άννα Βασιλειάδη

Αντιπρόεδρος, Λήδα Βαρβαρούση

Γραμματέας, Μαριάννα Κουμαριανού

Ταμίας, Έρικα Αθανασίου

Μέλος, Ελένη Χριστούλα-Πατελοδήμου

Μέλος, Ζαχαρούλα Καραβά

Μέλος, Γιώτα Κ. Αλεξάνδρου

Περιεχόμενα

Το σχολείο εξαφανίστηκε.....	7
Σύνθημα... Λύκος.....	14
Χωρίς σχολείο.....	22
Το πιο ήσυχο παιδί.....	28
Άμαλ.....	32
Δάσος από την αρχή.....	39
Μια πραγματική ιστορία.....	47
Πρόσεχε τι εύχεσαι.....	54
Το σχολείο είμαστε εμείς!.....	60
Η ωραία της βεράντας.....	68
Δραστηριότητες.....	75

Το σχολείο εξαφανίστηκε

Έρικα Αθανασίου

Επιασε την τσάντα του γεμάτη με βιβλία ιστορίας, μαθηματικών, γλώσσας. Μακάρι όσο γεμάτη ήταν η τσάντα του να ήταν και το μυαλό του. Δεν ένιωθε μόνο αδιάβαστος, ήταν κιόλας.

Ο χρόνος. Αυτός ήταν το πρόβλημα. Όταν καθόταν μπροστά στον υπολογιστή, προτιμούσε να παίζει παρά να διαβάζει τα μαθήματά του. Τέλος πάντων. Ήλπιζε να μην τον εξέταζαν σε μάθημα σήμερα. Ήξερε ότι μάλλον αυτή ήταν μια πολύ μεγάλη χάρη για να ζητήσει, αλλά κατά βάθος ήταν καλό παιδί και ίσως να μπορούσε να εισακουστεί η ευχή του.

Βυθισμένος στις σκέψεις του, δεν αντιλαμβανόταν το περιβάλλον γύρω του. Είχε πια φτάσει στο σχολείο, όταν σήκωσε τα μάτια του και αυτό που αντίκρισε έκανε το στόμα του να ανοίξει και την τσάντα του να πέσει με έναν γδούπο στα πόδια του.

Εκεί όπου θα έπρεπε να υψώνεται το σχολείο δεν

υπήρχε τίποτα. Έτριψε τα μάτια του και κοίταξε ξανά. Όχι μόνο δεν υπήρχε το σχολείο, αλλά δεν υπήρχε ούτε καν ένα ίχνος του. Εκεί όπου ήταν το κυρίως κτίριο υπήρχε μόνο ένα λιβάδι. Χώμα και χόρτα. Εκεί όπου ήταν οι τουαλέτες φύτεωναν μαργαρίτες, εκεί όπου θα έπρεπε να βρίσκονται οι μπασκέτες δύο δέντρα ψήλωναν τα κλαδιά τους.

Κοίταξε γύρω του, ανεβοκατέβασε τα χέρια του, κινήθηκε αριστερά και δεξιά, προσπαθώντας να καταλάβει τι είχε συμβεί. Κανείς δε φαινόταν πουθενά. Θα μπορούσε να χαρεί, αφού οι ευχές του είχαν πραγματοποιηθεί και κανείς δε θα τον σήκωνε για μάθημα. Ο τρόπος, όμως, με τον οποίο είχαν πραγματοποιηθεί ήταν αρκετά παράξενος. Όχι

απλώς παράξενος, τρομακτικός, θα μπορούσε να πει.

Μήπως είχε κάνει κάτι λάθος; Μήπως έφταιγε αυτός; Όχι! Είχε ακολουθήσει την ίδια διαδρομή όπως πάντα. Είχε κάνει ακριβώς τις ίδιες κινήσεις. Μήπως τους είχαν πει ότι το σχολείο θα άνοιγε κάπου αλλού; Έψαξε βιαστικά τα μηνύματά του. Δεν υπήρχε καμία ειδοποίηση για μεταφορά του σχολείου.

Τι θα κάνω τώρα; αναρωτήθηκε στα όρια του πανικού, ενώ συγχρόνως σκεφτόταν γιατί απλώς δε χαιρόταν. Μια μέρα χωρίς σχολείο; Μα αυτό δεν ευχόταν πριν από λίγο; Μια μέρα που θα μπορούσε να παίζει από το πρωί μέχρι το βράδυ με τους φίλους του το αγαπημένο τους παιχνίδι.

«Γιούπι!» Αυτή έπρεπε να είναι η αυθόρμητη αντίδρασή του. Αλλά δεν ήταν. Δεν ήταν διότι δεν κατάλαβαν τι είχε συμβεί στο σχολείο του. *Κι αν δεν έβρισκε ποτέ ξανά το σχολείο του; Αν δεν είχε την ευκαιρία ποτέ να μάθει να υπολογίζει κάτι πιο δύσκολο από πρόσθεση και αφαίρεση; Αν δε μάθαινε ποτέ πώς γράφονται σωστά οι λέξεις;*

Ε και; Ακόμα καλύτερα. Δεν είχε παρά να μετακινηθεί προς την πλατφόρμα όπου έπαιζε με τους φίλους του. Αφού δεν είχαν σχολείο, μάλλον θα ήταν ήδη όλοι εκεί.

Μα πού είχε πάει το σχολείο; Ξανακοίταξε, ανοιγόκλεισε τα μάτια του, αλλά στη θέση του σχολείου εξακολουθούσε να βρίσκεται ένα λιβάδι. Υπήρχαν μάλιστα και μερικές παπαρούνες. Παράξενο, αν σκεφτείς ότι ήταν τέλος Νοεμβρίου.

Τουλάχιστον οι φίλοι του βρίσκονταν εκεί όπου περίμενε να είναι και είχαν ήδη ξεκινήσει το παιχνίδι. Καιρός ήταν να εξαφανιζόταν χωρίς ίχνη και η πλατφόρμα του παιχνιδιού. Η ομάδα του είχε ήδη ένα σωρό πόντους, θα ήταν πραγματικά μεγάλο πρόβλημα, εάν τους έχαναν. Ανάμεσα στους φίλους του επικρατούσε ενθουσιασμός. Μια μέρα χωρίς σχολείο! Κανείς δεν πολυενδιαφερόταν για το τι είχε γίνει με το σχολείο τους. Τους αρκούσε ότι δεν ήταν αναγκασμένοι να λύσουν ασκήσεις αριθμητικής, να γράψουν έκθεση, να ακούσουν το μάθημα της ιστορίας.

«Και αύριο τι θα γίνει;» τόλμησε να ρωτήσει στην κοινή συζήτηση του παιχνιδιού.

«Αύριο θα παίζουμε από το πρωί», ήταν η ομαδική ενθουσιώδης απάντηση.

«Και μεθαύριο;»

«Το ίδιο», ήρθαν μερικές λιγότερο ενθουσιώδεις απαντήσεις. Τα παιδιά είχαν αρχίσει να σκέφτονται σοβαρά το ενδεχόμενο να έχει εξαφανιστεί για πάντα το σχολείο τους.

«Πού είναι η Ελίνα;» αναρωτήθηκε ξαφνικά ένας από την παρέα. Τα παιδιά έψαξαν στο παιχνίδι, στις ομαδικές συζητήσεις, σε όλη την πλατφόρμα, αλλά η Ελίνα δεν ήταν πουθενά. Η Ελίνα, η καλύτερη μαθήτριά της τάξης.

Ένα κουδούνι τον έκανε να αναπηδήσει. Είχε πολύ καιρό να ακούσει να χτυπάει το κουδούνι του σπιτιού του. Σπάνια μπαινόβγαине κόσμος. Οι περισσότερες δουλειές και συναντήσεις γίνονταν μέσα από

τους υπολογιστές. Το κουδούνι ξαναχτύπησε, ενώ πάλευε να λυθεί από την καρέκλα προσομοίωσης. Τα λουριά ήταν σαν να είχαν κολλήσει επάνω του. Πόσο καιρό άραγε είχε να σηκωθεί από εκεί;

Στην πόρτα στεκόταν η Ελίνα χοροπηδώντας από ανυπομονησία και άρχισε να τον τραβάει αμέσως από το χέρι. Την κοίταξε, καθώς σκεφτόταν ότι είχαν μακρύνει πολύ τα μαλλιά της. Του είχε λείψει να κρατάει το χέρι της, έτσι όπως τον τράβαγε τώρα από αυτό έξω από το σπίτι.

Ένωθε τα πόδια του μουδιασμένα καθώς έπαχνε να βρει τα παπούτσια του για να ακολουθήσει την Ελίνα, που έδειχνε πολύ πιο ψηλή από την τελευταία φορά που την είχε δει. Πότε να ήταν άραγε;

Βγήκαν στον δρόμο και ο ήλιος τον τύφλωσε. Δυσκολευόταν να ακολουθήσει τα βήματά της, που γίνονταν όλο και πιο γρήγορα. Ο δρόμος τούς έβγαλε σε ένα πλάτωμα και ωω... εκεί ήταν το σχολείο τους. Ήταν όμως πολύ πιο φωτεινό, πιο λαμπερό... πιο πραγματικό.

«Μα αυτό είναι...»

«Το σχολείο μας», είπε ενθουσιασμένη η Ελίνα. «Ένας καταστροφικός ιός χτύπησε πρώτα κάποια εικονικά σχολεία μακριά από εδώ. Ήταν όμως ένας πολύ κολλητικός ιός και, προτού το καταλάβουν, εξαφάνισε όλα τα διαδικτυακά σχολεία. Έτσι απλά», είπε και φύσηξε δείχνοντας πώς έγινε καπνός το σχολείο. «Οι Αρχές όμως ήταν έτοιμες για ένα τέτοιο ενδεχόμενο. Είχαν προβλέψει ότι τα εικονικά σχολεία

θα αντιμετώπιζαν κάποια στιγμή προβλήματα. Ότι οι μαθητές, αν πήγαιναν μόνο σε διαδικτυακά σχολεία, θα είχαν προβλήματα. Έτσι... έφτιαξαν ένα κανονικό σχολείο. Το χτίσανε πραγματικοί χτίστες. Έχει αίθουσες και βρύσες και πραγματικές τουαλέτες και χώρο για πειράματα φυσικής».

«Θα μπορούμε να παίζουμε στην αυλή του πραγματικά παιχνίδια», ψιθύρισε μαγεμένος, ενώ κοίταζε τις μπασκέτες, που φαίνονταν έτοιμες να υποδεχτούν πραγματικές μπάλες. Πήδηξε και πιάστηκε από μία. Άφησε το σώμα του να κρεμαστεί, καθώς θυμόταν πώς ήταν να κάνεις μονόζυγο. Τα χέρια του διαμαρτυρήθηκαν. Ήταν πολύς ο καιρός που τα χρησιμοποιούσε μόνο στην εικονική πραγματικότητα.

Ένα καινούριο σχολείο. Ανυπομονούσε να συναντήσει τους συμμαθητές του. Ανυπομονούσε να γνωρίσει τους δασκάλους του. Ανυπομονούσε να κρατήσει μια πραγματική σχολική τσάντα κι ας ήταν όσο βαριά ήθελε.

*Εικονογράφηση:
Νίκη Λεωνίδου*

Για σκέψου πώς θα ήταν να έκλεινε το σχολείο σου και να είχες όλη την ημέρα δική σου να κάνεις ό,τι θέλεις. Να πας μια βόλτα. Να παίξεις με τους φίλους σου. Να περάσεις την ημέρα στο σπίτι με την οικογένειά σου. Να πας μια εκδρομή ή να κάνεις κάτι δημιουργικό. Ή φαντάσου πώς θα ένιωθες αν, ξαφνικά, διαπίστωνες ότι το σχολείο σου έχει μυστηριωδώς εξαφανιστεί.

Βέβαια, το σχολείο κλείνει πολλές φορές μέσα στον χρόνο για διακοπές. Όμως αυτό το ξαφνικό, το αναπάντεχο, τελευταία στιγμή κι ενώ έχεις διαβάσει –ή και όχι– έχει άλλη ομορφιά. Είναι μια έκπληξη, σωστά;

Πώς θα ήταν, λοιπόν, μια ημέρα χωρίς σχολείο;

Μια πρωτότυπη συλλογή διηγημάτων από συγγραφείς και εικονογράφους, μέλη και διακριθέντες, της Γυναικείας Λογοτεχνικής Συντροφιάς, για δέκα ξεχωριστές ημέρες... χωρίς σχολείο!

ΣΕΙΡΑ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΗΣ Η ΦΡΟΥΤΟΠΑΡΕΑ

ΣΥΛΛΑΒΙΣΜ

ΛΕΞΕΙΣ,

ΑΚΟΥΩ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Μέχρι 600 λέξεις

Προσχολική ηλικία

ΚΑΤΑΝΟΩ

ΚΑΙ ΔΙΑΒΑΖΩ

ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Μέχρι 1.500 λέξεις

Νηπιαγωγείο & Α' δημοτικού

ΔΙΑΒΑΖΩ

ΜΙΚΡΑ

ΚΕΙΜΕΝΑ

Από 2.000 λέξεις

Β' & Γ' δημοτικού

ΕΥΚΟΛΑ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΒΑΖΩ

Από 3.000 λέξεις

Δ' & Ε' δημοτικού

ΔΙΑΒΑΖΩ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

Από 10.000 λέξεις

Ε' & ΣΤ' δημοτικού

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ

www.psichogios.gr

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 24616